

MARCUS KNUTH

– OFFICER OG GENTLEMAN PÅ VAGT FOR DANMARK

Af Asger Aamund, 11.3.19, Den Korte Avis

Venstrepolitikerens Marcus Knuth er en mand, som kan blive en politisk topfigur i fremtidens Danmark. Hans morfar var professor dr. phil. Hakon Stangerup, hans mor forfatterinden Helle Stangerup og hans morbror forfatteren Henrik Stangerup, der alle har sat dybe aftryk på udviklingen af kunst og kultur i Danmark. Marcus Knuth er økonom og har en master-grad fra Harvard. Han er også kaptajn af reserven i Garderhusarregimentet og har været udsendt til kampstyrkerne i Afghanistan og som diplomat ved den tyrkisk-syriske grænse.

Marcus Knuth blev til alles overraskelse valgt ind i Folketinget i 2015 med 7351 personlige stemmer og har siden befundet sig på de forreste barrikader i dansk politik, hvor han tumler sig som en fisk i vandet. Journalisten Andreas Thorsen har skrevet en livlig og inspireret portræt- og samtalebog om Marcus Knuths holdninger, liv og færden i det politiske minefelt lige der, hvor han helst vil være. Det er forfriskende ved bogen, at Thorsen løbende har samtaler med politikere, der er uenige med Knuth. Det giver beretningen dybde og perspektiv, der gør Knuth-portrættet særdeles læseværdigt og berigende for den politisk interesserede læser.

Marcus Knuth kan vel bedst beskrives som en nationalliberal politiker med visse kulturkonservative træk. I bogen lægger han ikke skjul på, at han er modstander af flygtninge der shopper sig hele vejen gennem Europa, indtil de har fundet den fedeste madskål. Knuth ønsker at begrænse adgang for udlændinge, der ikke har en fremtid i Danmark, og han imødeser et kommende større opgør med den ekspanderende islamiske samfundsmodel, der som bekendt blev udviklet inden Gorm den Gamle blev konge i Danmark.

Marcus Knuth er glad for det europæiske økonomiske samarbejde, men han ser asylspørgsmålet som et nationalt anliggende og ikke et, der ligger i Bruxelles. Endvidere er det et grundsynspunkt hos ham, at Vestens frie og kristen baserede værdier nu er i direkte konflikt med de mørkeste sider af islam. Med de holdninger er der således lagt i kakkelovnen hos centrum-venstre Danmark, altså kredsen omkring dagbladene Politiken og Information samt DR og TV2, der ikke vil forstå islams brutale totalitære samfundsmodel, men kun ser islam som en forfulgt og undertrykt trosretning.

Bogen om Knuth har titlen ”Ny mand på borgen” og leverer en levende skildring af de mærkesager, der gjorde Knuth både populær og forkæret, mens han i tæt parløb med Inger Støjberg var udlændingeordfører. Smykkeloven gjorde Knuth til skydeskive for både hjemlige og især udenlandske medier, der skamløst trak nazi-kortet og sammenlignede smykkepolitikken med Hitler-Tysklands jødelove. Selveste Ban-Ki-moon og Kofi Annan fordømte Danmark i heftige vendinger. I virkeligheden burde de sure kritikere hellere have skrevet, at Angela Merkel havde ført Tysklands flygtningepolitik tilbage til trediverne, fordi den danske smykkelov var nemlig skrevet af efter tilsvarende love, der allerede var i kraft i Bayern og Baden-Württemberg samt i Schweiz.

Marcus Knuth var også manden i brændpunktet under den hidsige politiske debat om burka- eller maskeringsforbuddet. Loven om maskeringsforbuddet er da også noget klamphuggeri. Man kunne have løst problemet ved at nægte kontanthjælp til burka- og niqabbærende kvinder, da de jo de facto har afskåret sig fra arbejdsmarkedet. Modstanden selv i Venstres folketingsgruppe var markant, fordi mange så lovforslaget som en illiberal beklædningsforbud. Marcus Knuth havde imidlertid den faste holdning, at burka og niqab symboliserer totalitære symboler, der er helt uforenelige med demokratiske værdier på

samme måde som, hvis man i byretten står over for en dommer med et hagekors på slipset eller et emblem med Stalin i knaphullet.

Også den verserende fejde med imam Sherin Khankan er fint præsenteret i bogen. Marcus Knuth, Naser Khader og Marin Henriksen modsætter sig, at Khankan modtager offentlig støtte til sit arbejde med Exitcirklen, fordi de mener, at hun inde bag sin blide fremtoning går ind for islamisk justits. Khankan fastholder, at hun er imod dødsstraf, men hun vil ikke afsværges sharia som lov for muslimer, fordi sharia ser hun som en åndelig vejledning og ikke som et diktat. Hun henviser til, at det er 'pseudoislamiske' staters misbrug (Iran? Saudi-Arabien?) af religion i politikens navn, der har givet sharia et dårligt omdømme. Hvis hun virkeligt mener dette, er hun ikke muslim, men frafalden, og så ved vi jo nok, hvad der venter forude. Islam er meget klar angående dødsstraf for utroskab. (Bukhari 9,83,17: Muhammed: En muslim må ikke slås ihjel undtagen af disse tre grunde : som straf for mord, utroskab og for frafald fra islam.)

Marcus Knuths ordførerskaber på udlændingekområdet er nu overdraget til Mads Fuglede. Til gengæld har Knuth fået plads i finansudvalget og er nu også innovationsordfører og medieordfører. Knuth er både vellidt og respekteret på Christiansborg og kan blive en uomgængelig formidler af Venstres fremtidige parlamentariske samarbejde med både de blå og røde partier i folketinget.

" Ny mand på borgen " er en flot skrevet beretning om en politiker med mod og holdning. Kan varmt anbefales.